

ταξίδι στη

Νέα Ζηλανδία

Κείμενο - φωτό: **ΜΑΡΗΛΙΑ ΠΙΠΕΡΟΓΛΟΥ**

Το πιο μακρινό και το ομορφότερο ταξίδι της ζωής μου μέχρι τώρα. Όλα ξεκίνησαν με ένα ακίρημα που ένιωσα παρακολουθώντας ένα ντοκιμαντέρ σχετικά με την πεζοπορική διάσχιση "Milford Track" στο νότιο νησί της Νέας Ζηλανδίας. Με κίνητρο την αναζήτηση νέων τόπων με πλούσια φυσική ομορφιά και ενδιαφέροντες πολιτισμούς ξεκίνησα να σχεδιάζω αυτή την απόδραση σκαλίζοντας την ιστορία, τους χάρτες, τις δυνατότητες μετακίνησης, κλπ. Θα πρέπει επίσης να αναφέρω την πολύτιμη βοήθεια της φίλης και μέλους του ΕΟΣ Αχαρνών Φωτεινής Πετροπούλου που με καθοδήγησε σχετικά με τα σημαντικότερα μέρη που θα μπορούσα να επισκεφθώ στις 3 εβδομάδες της παραμονής μου εκεί.

Η Νέα Ζηλανδία είναι μια χώρα ξεχωριστή που δημιουργήθηκε σχετικά πρόσφατα με τη γεωλογική έννοια, αλλά παρέμεινε ανέπαφη από τις υπόλοιπες ηπείρους και γι' αυτό διαθέτει τόσο πλούσια και ιδιόμορφη χλωρίδα και πανίδα. Τα δύο νησιά που την αποτελούν είναι αποτέλεσμα διαδοχικής ηφαιστειακής δραστηριότητας στο Νότιο Ειρηνικό και συγκεκριμένα στο σημείο όπου η θάλασσα της Τασμανίας (δυτικά) σμίγει με τον Ειρηνικό Ωκεανό (ανατολικά) και την Ανταρκτική (νότια). Για το λόγο αυτό η χώρα διαθέτει πλούσιο γεωθερμικό πεδίο, πολύ εύφορο έδαφος και μαγευτικά τοπία.

Η χώρα κατοικήθηκε σχετικά πρόσφατα: πρώτα από τους Μαορί που διέπλευσαν τον Ειρηνικό Ωκεανό πριν από 1000 περίπου χρόνια και τα τελευταία 200 περίπου χρόνια από Ευρωπαίους (Ολλανδοί, Βρετανοί, Γάλλοι, κλπ.). Οι

Μαορί έχουν στο επίκεντρο του πολιτισμού τους τη μητέρα φύση, είναι εξαιρετικοί πλοηγοί, κυνηγοί και ψαράδες. Το Σύμφωνο του Waitangi (1840) έθεσε τις βάσεις για μια δίκαιη συμβίωση των δύο πολιτισμών, οι οποίοι σήμερα συνυπάρχουν και συμβιώνουν αρμονικά. Έτσι το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού σήμερα είναι ανάμεικτο.

Η Νέα Ζηλανδία αποτελεί παράδεισο απίστευτης φυσικής ομορφιάς και φυσιολατρικής αναζήτησης, στοιχεία που εκτιμώνται, διασώνονται και προωθούνται με υποδει-

ματικό τρόπο. Η τουριστική υποδομή της χώρας αποτελεί πρότυπο ανάπτυξης, ιδιαίτερα αν λάβει κανείς υπόψη ότι πρόκειται για μια οικονομία που ζει κυρίως από την πλούσια αγροτική παραγωγή. Για τους φανατικούς της πεζοπορίας και τους λάτρεις των extreme sports δεν θα μπορούσα να φανταστώ πιο συναρπαστικό και πλούσιο πεδίο.

Το ταξίδι της μετάβασης είχε διάρκεια 36 ώρες συνολικά: από Αθήνα μέσω Σιγκαπούρης στο Christchurch και με εσωτερική πτήση στο Queenstown, την αφετηρία της

5-ήμερης πεζοπορικής διάσχισης "Milford Track". Το "Milford Track" είναι από τα ωραιότερα trekking στον κόσμο -μαζί με αυτό της Αναπούρνα στο Νεπάλ- και οφείλω να πω ότι τα λόγια δεν επαρκούν για να περιγράψω την ομορφιά του τοπίου και τις εναλλαγές που βιώνει κανείς χάρη στις υψομετρικές διαφορές στα 54 χιλιόμετρα πεζοπορίας. Θα πρέπει να σημειώσω ότι για τους έμπειρους πεζοπόρους των ελληνικών συλλόγων η διάσχιση αυτή μπορεί να γίνει άνετα σε 3 ή 4 ημέρες με διαμονή στα καταφύγια του εθνικού πάρκου. Σε περίπτωση που κάποιος ταξιδεύει μόνος όπως η υπογράφοσα, η επιλογή του οργανωμένου trekking ("guided walk") είναι προτιμότερη διότι δίνεται η ευκαιρία να μοιραστεί την εμπειρία αυτή με ανθρώπους απ' όλα τα μέρη της γης!

Το γκρουπ που συμμετείχα είχε Ευρωπαίους, Αυστραλούς, Νεοζηλανδούς, Ιάπωνες και Αμερικανούς και στη διάρκεια της πορείας γίναμε μια πολύβουη κεφάτη παρέα, μοιραστήκαμε ταξιδιωτικές εμπειρίες και ανταλλάξαμε χρήσιμες πληροφορίες για την περιήγησή μας στη Νέα Ζηλανδία. Τα πιο εντυπωσιακά σημεία της διαδρομής: τα καταπράσινα φαράγγια που έχουν λαξευτεί από τους παγετώνες που κάποτε κάλυπταν όλο το νότιο νησί, οι λίμνες και τα ποτάμια που τα διατρέχουν, τα απίστευτα δέντρα με τα «επίφυτα» και τα βελούδινα βρύα που καλύπτουν τους κορμούς τους, η αίσθηση ότι καθώς περπατάς θα ανταμώνεις με κάποιο θεό των Μαορί ή κάποια νεράιδα, οι αμέτρητοι καταρράκτες και ειδικότερα το "Sutherland Falls" (5ος σε ύψος καταρράκτης στον κόσμο), το ιστορικό διάσελο "Mackinnon Pass", με αποκορύφωση το φιόρδ "Milford Sound" στο τέλος της πορείας. Το "Milford Sound" είναι από τα μικρότερα (σε μήκος) φιόρδ στο νότιο νησί και το πλέον επισκέψιμο: περιβάλλεται από απότομες εντυπωσιακές κορφές -όπως το "Mitre Peak"- από όπου τρέχουν πολυάριθμοι καταρράκτες σαν σιντριβάνι σαμπάνιας και στις απόκρημνες πλαγιές του φιλοξενεί αποικίες με χαριτωμένες φώκιες. Στα νερά του φιόρδ, σχεδόν μαύρα από το βάθος αλλά ήρεμα, καθρεφτίζονται οι πανέμορφες βουνοκορφές. Στο στόμα του φιόρδ βρίσκεται ένας μικρός οικισμός που εξυπηρετεί τους επισκέπτες και τα караβάκια που εκτελούν μικρές κρουαζιέρες κατά μήκος του, ενώ δεν λείπουν τα καγιάκ για όσους θέλουν να δουν τις φώκιες από κοντά. Ο οικισμός τροφοδοτείται αυτόνομα με υδροηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από έναν από τους καταρράκτες!

Επιστρέφοντας στο Queenstown, την επόμενη μέρα ξεκίνησα μια μακρά περιήγηση στο υπόλοιπο νότιο και βόρειο νησί κατά την οποία διάνυσα περί τα 2000 χλμ. Πρώτος σταθμός οι παγετώνες της δυτικής ακτής ("Franz Josef Glacier", "Fox Glacier") που βρίσκονται στους πρόποδες του όρους "Aoraki/ Mount Cook" (3754μ ύψος, «Νότιες Άλπεις»). Περνώντας αμέτρητα φαράγγια με ποτάμια ανάμεσα στη λίμνη Wanaka και τις παρυφές του Mount Aspiring (του "Matterhorn" της Ν. Ζηλανδίας), μετά από περίπου 300 χλμ. αντίκρισα τη θάλασσα της Τασμανίας.

Συνεχίζοντας παράλληλα με τη δυτική ακτή έφθασα στην περιοχή των παγετώνων όπου την επόμενη μέρα ανέβηκα και περπάτησα. Το τοπίο απίστευτο! Κάθε παγετώνας καταλήγει σε ανοιχτό φαράγγι και τα νερά που λιώνουν κάτω από τον τεράστιο όγκο του σχηματίζουν ποτάμια. Στις πάνω πλαγιές του ο παγετώνας είναι από κατάλευκος έως βαθύ κυανού, διατρέχεται από χιλιάδες ρωγμές σ' οριζόμενες από τις οποίες αναβλύζει κρυστάλλινο νερό σε πίδακες και γούρνες. Σε όλο το μήκος του έχουν παρασυρθεί τεράστια βράχια. Στις κάτω παρυφές το χώμα, οι πέτρες και τα βράχια έχουν διαμορφώσει μια ενιαία κρούστα με τον πάγο, έτσι που δεν τα ξεχωρίζεις και νομίζεις ότι περπατάς πάνω σε ένα βουνό, αφού και η βλάστηση οργιάζει.

Αφήνω πίσω μου τους παγετώνες συνεχίζοντας στη δυτική ακτή και προχωρώ βόρεια προς το "Punakaiki" ή "Pancake Rocks" (γεωλογικοί σχηματισμοί από βράχια σαν βουνά από τηγανίτες). Η τοποθεσία αυτή είναι εθνικό πάρκο σπουδαίου γεωλογικού ενδιαφέροντος μια και όλη η ακτογραμμή αποτελείται από τεράστιους βράχους σε οριζόντιες φέτες που σχηματίστηκαν πριν από 30 εκατομμύρια χρόνια από κομματιασμένα οστά και κοχύλια συμπιεσμένα και διαβρωμένα από τον αέρα και τη θάλασσα. Μια εκπληκτική ακτογραμμή με εντυπωσιακούς γεωλογικούς σχηματισμούς και χρυσαφένιες αμμουδιές που βρέχονται από τα κύματα της θάλασσας της Τασμανίας. Η παραλιακή διαδρομή στολισμένη με πανύψηλα εξωτικά δέντρα και πανέμορφα κατακόκκινα αγριολούλουδα που θυμίζουν την άγρια γλαδιόλα που έχουμε στην Ελλάδα.

Αφήνω πίσω μου το "Punakaiki" και συνεχίζω βορειανατολικά προς την περιοχή του "Nelson" με προορισμό το "Picton" και την οινοπαραγωγική περιοχή του "Marlborough". Για καλή μου τύχη ακολουθήσα τη συμβουλή ενός ζευγαριού Νεοζηλανδών και πήρα μια διαφορετική, συντομότερη, ορεινή διαδρομή πάνω σε υψίπεδο με πανέμορφα δάση ελάτης (την έφεραν οι Σκοτσέζοι έποικοι στη χώρα) και πολλά κατάφυτα λιβάδια. Η περιοχή του Marlborough πλουσιότερη (περισσότερα από 40 οινοποιεία συνολικά), άρτια οργανωμένη και φιλόξενη με εξαίσιο φαγητό. Θα έλεγα ότι αποτελεί πρότυπο οινοτουρισμού και για τη χώρα μας, μια και οι αμπελώνες είναι ανάλογης κλίμακας. Το λιμάνι του Picton βρίσκεται στο βάθος ενός πανέμορφου, καταπράσινου δαντελωτού κόλπου ("Marlborough Sounds") όπου λειτουργεί το πορθμείο μεταξύ βόρειου και νότιου νησιού ("Cook Strait") με ανταπόκριση στην πρωτεύουσα ("Wellington"). Είναι μια μικρή ήσυχη πόλη περιτριγυρισμένη από πάρκα και ήπια μονοπάτια (π.χ. "Queen Charlotte Track" μήκους 71 χλμ), αλλά και χαριτωμένα μπαρ με ζωντανή μουσική, καλό ποτό και άφθονο κέφι. Μετά από 2 συναρπαστικές μέρες οινογευσιγνωσίας και περιπάτων στην περιοχή, ξεκινώ για το πέρασμα στο βόρειο νησί. Να μην ξεχάσω να αναφέρω ότι ανάμεσα στις επισκέψεις των οινοποιείων δοκίμασα και τις ωραιότερες χειροποίητες σοκολάτες ("Makana") που θα έκαναν τους καλύτερους Ελβετούς ή Βέλγους 'σοκολατοπλάστες' να κιτρινίσουν από φθόνο!

Πλησιάζοντας το λιμάνι του Wellington αντίκρισα μια μοντέρνα αλλά μαζεμένη πόλη, χωρίς τίποτε να θυμίζει τις αχανείς μεγαλουπόλεις της Ευρώπης. Ξεκινώ αμέσως για τον επόμενο φυσιολατρικό σταθμό: το εθνικό πάρκο Tongariro με τα πιο εντυπωσιακά ενεργά ηφαίστεια-βουνά της χώρας. Πρόκειται για το πρώτο εθνικό πάρκο της Νέας Ζηλανδίας και παγκόσμιο μνημείο κληρονομιάς με τρία ηφαίστεια μεταξύ των οποίων και το εντυπωσιακό Mount Ruapehu (2797μ), το υψηλότερο βουνό στο βόρειο νησί. Το πάρκο είναι ένα υψίπεδο στο κέντρο του βόρειου νησιού που σχηματίστηκε από τη δραστηριότητα τριών ενεργών ηφαιστειών ("Mt Ruapehu", "Mt Tongariro", "Mt Ngauruhoe") και στη βορειανατολική άκρη του συνορεύει με τη λίμνη "Taupo". Η περιοχή διαθέτει πλού-

στο γεωθερμικό πεδίο και πληθώρα θερμών λουτρών που προσφέρουν στους επισκέπτες την ευκαιρία για χαλάρωση και θεραπεία (θερμά λασπόλουτρα, θερμά λουτρά, κλπ.) κάτι που συναντάμε σε όλο το κεντρικό βόρειο νησί. Η διάσχιση Tongariro ("Tongariro Alpine Crossing") διατρέχει το μεγαλύτερο μέρος του εθνικού πάρκου ανάμεσα στα βουνά Ngauruhoe και Tongariro και θεωρείται μια από τις ωραιότερες μονοήμερες πεζοπορίες στη Νέα Ζηλανδία. Η διαδρομή είναι ένα αριστούργημα της φύσης: χρώματα και γεωλογικοί σχηματισμοί που θυμίζουν πίνακα αφηρημένης ζωγραφικής. Από τη μια οι πλαγιές των ηφαιστειών με απίστευτες κόκκινες, καφετί και μολυβιές αποχρώσεις από τα μέταλλα που ξέρασαν οι κρατήρες στο πέρασμα του χρόνου και από την άλλη το γαλαζοπράσινο των λιμνών ("Emerald Lakes") που έχουν σχηματιστεί ανάμεσά τους και στο βάθος ο γαλάζιος ουρανός με τούφες από περαστικά σύννεφα! Τα μονοπάτια σε άσπρη κατάσταση, τόσο που ακόμη και μικρά παιδάκια ή μεγάλης ηλικίας επισκέπτες πραγματοποιούν τη διάσχιση χωρίς πρόβλημα. Και το καλύτερο: υπάρχει τοπική συγκοινωνία με τακτικά δρομολόγια όλη τη μέρα που παραλαμβάνει τους πεζοπόρους από το κατάλυμα Εδώ τα θερμά λουτρά είναι στην είσοδο του πάρκου και τους παραλαμβάνει στην έξοδο για να τους αφήσει πάλι στο κατάλυμά τους.

Αφήνω το εθνικό πάρκο και συνεχίζω βορειοανατολικά, περνώντας τη λίμνη Taupo με κατεύθυνση τη Rotorua. Στην περιοχή αυτή αναπτύχθηκαν οι πρώτοι ενδοχώριοι οικισμοί και κοινότητες των Μαορί. Διαθέτει το πλουσιότερο και εντυπωσιακότερο γεωθερμικό πεδίο της χώρας με Geysers, κίβνες ολόκληρες με βραστή λάσπη και καταρράκτες με καυτό νερό όπου οι Μαορί ξέπλεναν τις πληγές και το μιάσμα των πολεμών! Εδώ τα θερμά λουτρά είναι στο επίκεντρο του τουρισμού, τόσο στο κέντρο της ομώνυμης πόλης όσο και στα περίχωρα, με αποκορύφωμα το παραδοσιακό κέντρο "Hell's Gate" όπου, εκτός από την ιαματική και φυσιολατρική απόλαυση, ο επισκέπτης μπορεί να παρακολουθήσει και να δοκιμάσει φαγητό που μαγειρεύεται μέσα σε χοχλαστή λάσπη 90 βαθμών! Η περιοχή είναι γεμάτη πάρκα μεταξύ των οποίων το "Te Urewera" που διαθέτει πληθώρα από κατάφυτα πεζοπορικά και ποδηλατικά μονοπάτια μέσα σε δάσος πανύψηλων δέντρων ("Σικόγιας"), καθώς και λίμνες η μεγαλύτερη των οποίων είναι η Rotorua. Υπάρχουν εξαιρετικής ποιότητας φαγάδικα και στέκια για όλα τα γούστα και απ' όλο τον κόσμο στο κέντρο της πόλης που αναπτύσσεται στις όχθες της λίμνης προσφέροντας θαυμάσια θέα. Εκεί βρίσκεται και το εθνικό μουσείο όπου μπορεί κανείς να δει την αναπαράσταση της ιστορικής εξέλιξης της χώρας.

Επόμενος σταθμός το "Bay of Islands" κάπου 500 χλμ βορειοδυτικά προς το άκρο του βόρειου νησιού. Η περιφέρεια αυτή ("Northland") είναι η πλησιέστερη προς τον ισημερινό, διαθέτει ήπιο κλίμα, απίστευτα ωραίες παραλίες και πλούσια παραγωγή φρούτων και λαχανικών ("Kerikeri") με έμφαση στα βιολογικά. Υπήρξε από τα πρώτα σημεία εποίκησης από τους Μαορί και τους Ευρωπαίους ("Waitangi") και ο επισκέπτης μπορεί να δει την εξέλιξη της ιστορίας αυτής περπατώντας στο πάρκο όπου διασώζεται ένας από τους παλαιότερους οικισμούς Μαορί, καθώς και το πρώτο λιμάνι απόβασης των μετέπειτα (Ευρωπαίων) εποίκων.

Μετά από μια σύντομη στάση για καφέ στην "Kawakawa", στο στέκι όπου ο Αυστριακός καλλιτέχνης "Hundertwasser" δημιούργησε πανέμορφες τουαλέτες art nouveau, έφθασα στον προορισμό μου νωρίς το βράδυ. Βάση της περιήγησής μου η μικρή παραθαλάσσια πόλη "Paihia" στο κέντρο του "Bay of Islands" με τα 144 νησιά. Για τους λάτρες των θαλασσινών αξίζει να αναφέρω ότι η πόλη διαθέτει ένα από τα πιο φίνα στέκια ψαροφαγίας με κου-

ζίνα διεθνή-fusion, ενώ δεν λείπουν τα στέκια με τα πιο παραδοσιακά πιάτα για όλα τα γούστα και βαλάντια. Την επόμενη μέρα επισκεφθήκα το Waitangi και περπάτησα στο παραθαλάσσιο πάρκο που φιλοξενεί ορισμένα από τα σημαντικότερα ιστορικά μνημεία της χώρας. Το μεσημέρι απόλαυσα ένα αξέχαστο γεύμα στο Kerikeri μέσα σε ένα τροπικό κήπο απαράμιλλης ομορφιάς ("Food at Wharepuke") με την παρέα ενός τοπικού καλλιτέχνη που είχα συναντήσει το προηγούμενο βράδυ. Αυτό το αναφέρω για να δείξω πόσο ανοιχτοί, φιλόξενοι και αυθόρμητοι είναι οι "Kiwis" σε αντίθεση με τους Ευρωπαίους. Το απόγευμα μπάνιο (το 1ο) στην πανέμορφη παραλία "Donkey Beach" στο Russell ("must" σύμφωνα με τα σχόλια του Lonely Planet) που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από την Paihia και συνδέονται με ένα 5-λεπτο πορθμείο. Η επόμενη μέρα ήταν αφιερωμένη σε ολόημερη κρουαζιέρα του κόλπου στα σημαντικότερα από τα 144 νησάκια και για τους τυχερούς κολύμπι παρέα με τα δελφίνια! Σημειώνω ότι δίνεται μεγάλη προσοχή στα δελφίνια και όταν έχουν μωρά τα πλοίαρμα αποφεύγουν να τα πλησιάζουν. Ο επισκέπτης μπορεί να επιλέξει από μονοήμερη μέχρι πολυήμερη κρουαζιέρα με ταχύπλοο ή ιστιοφόρο, με διαμονή στα νησάκια που συνοδεύεται από μάρμακα και "b-b-q" ανάλογα με το διαθέσιμο χρόνο, τα γούστα και το βαλάντιο. Οι εντυπώσεις αξέχαστες!

Η μέρα αναχώρησης πλησιάζει και αφήνοντας πίσω μου τον παραμυθένιο κόλπο συνεχίζω νότια προς το Auckland, τη μεγαλύτερη πόλη της χώρας. Αντίθετα απ' ό,τι περίμενα, το Auckland που είναι απλωμένο σε μια τράστια έκταση δεν έχει τίποτε από τα δυσάρεστα μιας Ευρωπαϊκής μεγαλούπολης. Το κέντρο της πόλης είναι φιλικό στον περιηγητή, κομψό με φαρδείς δρόμους και ανάμικτους αρχιτεκτονικούς ρυθμούς που σμίγουν ευχάριστα και φυσικά πολλά καταπράσινα πάρκα. Έχει διεθνή κουλτούρα, παρόλο που κυριαρχεί το ασιατικό στοιχείο, άπειρα στέκια για φαγητό και ποτό για όλα τα γούστα, καθώς και νεανικό κόσμο, που όλα μαζί δημιουργούν μια ευχάριστη ατμόσφαιρα. Την επομένη κατευθύνομαι προς το διεθνές αεροδρόμιο για το ταξίδι της επιστροφής, φορτωμένη με όμορφες εντυπώσεις, σκέψεις και το αίσθημα ότι αυτή η χώρα θα μείνει βαθιά χαραγμένη στην καρδιά μου. Φυσικά έχω σκοπό να ξαναπάω για να ανακαλύψω περισσότερους από τους αμέτρητους θησαυρούς της!

Απόηχος του ταξιδιού μου: η αξέχαστη και τυχαία συνάντηση με έναν γέροντα Μαορί σε ένα ήσυχο καφέ στο Picton την παραμονή της μετάβασής μου στο βόρειο νησί. Μέσα σε μισή ώρα συζήτησης 'μετάλλαβα' ένα απόσταγμα της σοφίας αυτού του λαού που θα με ακολουθεί για το υπόλοιπο της ζωής μου. Ποια είναι τα σημαντικά ζητήματα της ύπαρξής μας, πώς μπορούμε να τα αξιολογήσουμε, πώς και πού να τα αναζητήσουμε, πώς μπορούμε να διαχειριστούμε τον ψυχικό μας κόσμο και να ολοκληρώσουμε τον κύκλο μας μέσα στη φύση (δηλ. στο απέραντο σύμπαν που μας περιβάλλει) νιώθοντας πλήρεις. Η συνάντηση αυτή θα μου θυμίζει πάντα ότι η χώρα αυτή όχι μόνο είναι φιλόξενη, οργανωμένη και πολιτισμένη, αλλά διαθέτει έναν πολυ-πολιτισμικό πληθυσμό που οψάει να μάθει για τόπους πέρα από τα σύνορά του και καλωσορίζει ζεστά τον επισκέπτη. Τις 3 εβδομάδες που πέρασα εκεί δεν ένιωσα ούτε στιγμή μοναξιά. Αντίθετα, κάθε μέρα ήταν γεμάτη από γνωριμίες, εμπειρίες, ανακαλύψεις και εκπλήξεις.

lafuma
OFFICIAL PARTNER OF FREEDOM SINCE 1930

Οδύσσεια

Από τον 1930, η Lafuma είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης. Η Οδύσσεια είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης. Η Οδύσσεια είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης.

Από τον 1930, η Lafuma είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης. Η Οδύσσεια είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης. Η Οδύσσεια είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης.

Από τον 1930, η Lafuma είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης. Η Οδύσσεια είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης. Η Οδύσσεια είναι η καλύτερη επιλογή για τους λάτρεις της φύσης.